

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2T/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010282
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6916010282.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného S. H., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. júla 2019 samosudcom Jánom Bodnárom takt

rozhodol:

Obžalovaný S. H. Q. I. M. L. , nar. XX.XX.XXXX v S., trvalým bydliskom N. A., X. XXX/XX, okres K., zamestnaný ako S. N. L. vo firme N. P. A., T. X, N., V.,

ž e

dňa 15.08.2014 asi okolo 07:00 h viedol osobné motorové vozidlo značky S. G., evidenčného čísla K. XXX O., rýchlou oscilujúcou 106 km/h, ktorá bola vyššia ako rýchlosť primeraná rozhľadu, po hlavnej ceste rýchlou komunikácii R2 v smere od mesta Lučenec na mesto Rimavská Sobota, za zníženej viditeľnosti v dôsledku hmly, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôbil rýchlou jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, neskoro spozoroval z vedľajšej cesty zo smeru od Babinho Mosta na obec Rimavská Sobota vychádzajúce a odbočujúce osobné motorové vozidlo značky I. K., evidenčného čísla V. XXX M., ktoré viedol M. F., došlo k zrážke prednou časťou osobného motorového vozidla S. G. do zadnej časti vozidla I. K. v pravom jazdnom pruhu komunikácie R2 v smere od obce Lučenec na obec Rimavská Sobota, vozidlo I. K. sa prevrátilo na strechu a zostalo stáť na mieste ležiacom mimo vozovku, pričom vodič vozidla I. K. M. F. utrpel zranenia, a to pomliaždenie mozgu ľahkého stupňa s drobnými krvácami do mozgovej kôry v čelovo-temennej oblasti a podpalúčnicovým krvácaním menšieho rozsahu, ktoré si nevyžadovalo operačnú liečbu, pomliaždenie pľúc obojstranne ľahšieho stupňa s malým výpotkom v pravej pohrudničnej dutine, natiahnutie a pomliaždenie hrudnej chrbtice v oblasti Th 9 - 10 s poškodením pozdĺžneho predného väzu chrbtice s dobou liečenia 109 dní so závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života do 10 týždňov, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov,

t e d a
inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona samosudca obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona samosudca určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. samosudca poškodeného Alexandra Iványiho, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, t.č. už nebohého, zastúpeného splnomocnenkyňou JUDr. Evou Bornayovou, AK Rimavská Sobota, Fučíkova 795/15, s celým nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. samosudca poškodenú stranu Union, zdravotnú poisťovňu, a.s., Bajkalská 29/A, 821 08 Bratislava, IČO: 36284831, s celým nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal na súd obžalobu na obvineného S. H. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného S. H., ktorý na svoju obranu vypovedal, že dňa 15.08.2014 jazdil na osobnom motorovom vozidle zn. S. G. ev.č. K.-XXXDF, vo vozidle s ním išiel aj kolega Z. S., ktorý sedel vpredu na mieste spolujazdca. Zo N. A. odišli okolo 03:00 hod. a išli smerom do S.. Vozidlo bolo v dobrom technickom stave a asi po štyroch hodinách sa nachádzali na rýchlostnej komunikácii R-2 v smere od Lučenca na Rimavskú Sobotu. Mohlo byť okolo 07:00 hod., bola hmla, brieždilo sa a viditeľnosť podľa názoru obžalovaného bola okolo 100 metrov. Obžalovaný autom išiel rýchlosťou do 100 km/hod. Táto rýchlosť bola v tomto úseku povolená, išiel po ceste s jedným jazdným pruhom v jeho smere. Bol na hlavnej ceste a zrazu mu vošlo vozidlo z vedľajšej cesty, toto vozidlo vôbec nevidel a z pohľadu prichádzajúceho vozidla z vedľajšej cesty podľa jeho názoru ho ani nie je možné vidieť. Zrazu pred sebou zbadal len červené svetlá vozidla jazdiaceho pred ním, na vzdialenosť si už presne nepamätal, toto vozidlo ešte nebolo celkom zaradené v jeho jazdnom pruhu, pamätal si len, že dupol na brzdu, ale zrážke s vozidlom nedokázal zabrániť. Narazil prednou časťou vozidla do ľavej časti toho vozidla, ktoré vyšlo do jeho jazdnej dráhy z vedľajšej cesty. Potom telefonicky kontaktoval záchranne zložky a neskôršie bežali aj so spolujazdcom pozrieť toho druhého vodiča, ktorého auto skončilo mimo vozovky. Obžalovaný sa necítil byť zodpovedný za dopravnú nehodu, lebo išlo o neprehľadný úsek a on tohto vodiča nemal možnosť vôbec vidieť, lebo ho nevidel vychádzať z vedľajšej cesty a zbadal ho len tesne pred zrážkou. Vodič, ktorý vychádzal z vedľajšej cesty na hlavnú cestu, mal podľa názoru obžalovaného zastaviť, lebo tam bola dopravná značka "Stop daj prednosť v jazde!". Podľa jeho názoru tento vodič ho musel vidieť, lebo obžalovaný išiel povolenou a primeranou rýchlosťou. Obžalovaný zotrval na svojej obrane, že pred nehodou bola na tomto úseku hmla s dohľadnosťou do 100 metrov, videl jasne aj vozidlá jazdiace oproti, plne sa venoval vedeniu svojho vozidla a podľa jeho názoru sa necítil byť vinným zo žalovaného skutku.

Obžalovaný aj na novom hlavnom pojednávaní po zrušení napadnutého rozsudku Krajským súdom v Banskej Bystrici opätovne zotrval na svojej obrane, ktorú predniesol v prípravnom konaní a na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach a zo žalovaného skutku sa necítil byť vinný.

Na poslednom hlavnom pojednávaní sa obžalovaný S. H. nezúčastnil, ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil, aby sa hlavné pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti za prítomnosti jeho obhajcu, nakoľko ho nevedeli uvoľniť z práce.

Podľa § 252 ods. 2 písm. a/,b/,c/,d/ Trestného poriadku súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného S. H., lebo boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky v zmysle Trestného poriadku pre vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného S. H..

Samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie výsluchom svedkov Z..Z. X., F.. Z. N., Z. S., ďalej vypočul znalca O..F.. F. E..

Podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. bola prečítaná výpoveď poškodeného M. F. z prípravného konania z čl. 10-21, nakoľko tohto už nebolo možné vypočuť na hlavnom pojednávaní, lebo zomrel.

Ďalej súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom zástupkyne poškodenej strany G. N. z čl. 23-26.

Ďalej podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný Znalecký posudok č. 130/2014 MUDr.H. z čl. 53-67 a Doplnok znaleckého posudku č. 130/2014 z čl. 69-71 z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia na posúdenie zranenia poškodeného M. F..

Ďalej bolo doplnené dokazovanie výsluchom znalca z odboru cestnej dopravy Ing. Z. V..

Podľa § 269 Tr. poriadku samosudca prečítal zo spisu všetky listinné dôkazy, a to klimatický posudok Hydrometeorologického ústavu, lekárske správy na obžalovaného, svedka Z. S. a poškodeného M. F., prepúšťacíu správu z nemocnice na poškodeného, ďalšie lekárske správy na poškodeného, ďalej bol prečítaný záznam o dychovej skúške obžalovaného, záznam o dopravnej nehode, zápisnica o ohliadke miesta dopravnej nehody, fotodokumentácia a plánok dopravnej nehody, výpisy evidenčnej karty na vodiča obžalovaného a poškodeného, vyčíslenie škody zo zdravotnej poisťovne pre poškodeného, odpisy registra trestov na obžalovaného, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovaného, správa o povesti, doplnok znaleckého posudku.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/74/2018 zo dňa 11.7.2018 podľa § 321 ods. 1 písm. a /,b/,c/ Tr. por. bol zrušený napadnutý rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 5.12.2017 sp.zn. 2T/81/2016 v tejto trestnej veci v celom rozsahu na základe odvolania obžalovaného.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. krajský súd vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, nariadil doplniť odkazovania v naznačených smeroch.

Okresný súd vykonal ďalšie dokazovanie v naznačených smeroch v zmysle uznesenia krajského súdu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní.

Svedok Z. S., ktorý sedel v aute spolu s obžalovaným na prednom sedadle spolujazdca v osobnom motorovom vozidle zn. S. G., v prípravnom konaní vypovedal, že niekedy okolo 07:00 hodine sa nachádzali na rýchlostnej ceste medzi Lučencom a Rimavskou Sobotou. Obžalovaný riadne sledoval situáciu v cestnej premávke a plne sa venoval vedeniu vozidla. Ďalej vypovedal, že sa rozvidnievalo, no bola silná hmla a mali zapnuté aj hmlové svetlá na vozidle. V tom čase nepršalo, ale bol dosť silný vietor. Aká bola viditeľnosť na metre, to presne nevedel uviesť, vozovka mohla byť mokrá a podľa jeho názoru aj zablatená. Svetlá oprotiidúcich vozidiel boli viditeľné len na krátku vzdialenosť vzhľadom na dosť hustú hmlu. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, či obžalovaný jazdil primeranou rýchlosťou vzhľadom na poveternostné podmienky, počas jazdy spozoroval, že z ľavej strany z vedľajšej cesty vychádza na hlavnú cestu nejaké vozidlo. Bola to len veľmi krátka vzdialenosť a vozidlo vyšlo tesne pred nich, ale nevedel presne uviesť v akej vzdialenosti pred nimi, toto vozidlo odbočovalo vľavo, ako presne reagoval obžalovaný, to nevedel uviesť, ale podľa jeho názoru sa snažil zabrániť zrážke. Snažil sa mu vyhnúť a obísť toto vozidlo z ľavej strany, či brzdil obžalovaný, to si nepamätal, došlo k zrážke týchto vozidiel, ale tento svedok pri dopravnej nehode neutrpel žiadne zranenia ani inú škodu. Na hlavnom pojednávaní tento svedok už zmenil svoju výpoveď a povedal, že pred nehodou bola viditeľnosť na vzdialenosť do 100 metrov, ale zotrval na tom, že vozidlo z vedľajšej cesty vyšlo v blízkej vzdialenosti do ich jazdného pruhu.

Svedok Z. S. bol opätovne vypočutý na hlavnom pojednávaní v rámci doplnenia dokazovania v zmysle uznesenia krajského súdu a v podstatných súvislostiach zotrval na tej výpovedi, čo predniesol na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, že pred nehodou bola hmla, ale podľa neho bola viditeľnosť na ceste na vzdialenosť do 100 metrov.

Svedok JUDr. Z. X. vo svojej výpovedi uviedol, že nebol priamym svedkom dopravnej nehody, ale na miesto dopravnej nehody prišiel, keď sa už vozidlá nachádzali mimo vozovky, a to krátko po nehode, nakoľko išiel ráno do práce do Rimavskej Soboty po rýchlostnej komunikácii R2 a keď prechádzal pri obci Ožďany, tak bola hustá hmla, viditeľnosť tam bola podľa odhadu tak max. do 30 metrov. Tento svedok prispôobil svoju rýchlosť poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a išiel rýchlosťou len okolo 50 km/hod., pri ktorej rýchlosti podľa jeho názoru by bol dokázal ubrzdiť svoje vozidlo alebo sa vyhnúť prekážke na vozovke. Na tomto úseku, po ktorom išiel, bola povolená rýchlosť 100 km/hod. Hustá hmla sa ťahala celým stúpaním na vozovke tejto rýchlostnej komunikácie R2 a končila niekde na úrovni motorestu Cieľ. Keď prichádzal pri odbočke na osadu Babin Most, zbadal na vozovke úlomky a následne videl dve havarované vozidlá. Po tom ako bol zabezpečený plynulý prechod vozidiel na mieste dopravnej nehody bola viditeľnosť max. do 30 metrov, už keď tam boli príslušníci polície, ktorí zabezpečovali tento prechod, tak prichádzajúci kamión z Lučenca, až v poslednej chvíli zbadal odstavené policajné vozidlo s výstražným svetelným zariadením, ani tento nestihol zastaviť a musel ho obísť tak, že išiel do protismeru, ale k ďalšej nehode už nedošlo, čoho dôkazom je, že tam bola hustá hmla. Na záver svedok ešte uviedol, že keď prišiel na miesto dopravnej nehody, tak videl dve osoby, jedna osoba telefonovala, druhá išla k tomu druhému autu, k tomu K. a snažila sa pomôcť tomu, ktorý sedel v tomto druhom vozidle.

Svedok JUDr. Z. X. bol opätovne vypočutý v rámci doplnenia dokazovania v zmysle uznesenia krajského súdu na hlavnom pojednávaní a v podstate vypovedal tak ako na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní ako aj vo výpovedi z prípravného konania a neuviedol nové skutočnosti v tejto trestnej veci.

Svedok Ing. V. N. vypovedal v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, že išiel z obce Ožďany v auguste 2014 na svojom motorovom vozidle niekedy medzi 6:45 hod. a 07:00 hod. ráno do práce, bola hustá hmla, viditeľnosť bola len do 25 metrov podľa jeho názoru. On prispôobil rýchlosť jazdy svojho motorového vozidla a išiel rýchlosťou 40km/hod., keď prichádzal na križovatku ciest R2 a odbočky na Babin Most, tak si všimol úlomky na vozovke. Na hranici križovatky nemal žiadne odbočujúce vozidlo z vedľajšej cesty, teda zo smeru, z ktorého vyšiel. Nakoľko bola hustá hmla, viditeľnosť bola veľmi slabá do 25 metrov, preto stiahol obe okná predných dverí, aby počul prichádzajúce vozidlá, keď nepočul žiadne zvuky prichádzajúcich vozidiel, odbočil na hlavnú cestu smerom na Rimavskú Sobotu, odstaviť svoje vozidlo na krajnici v jazdnom pruhu, kde došlo k zrážke. Zapol na svojom vozidle výstražný trojuholník, obliekol si reflexnú vestu, vystúpil zo svojho vozidla, ostal na krajnici a odtiaľ videl vedľa cesty dve osobné autá, jedno bolo I. K. a druhé bolo S.. Pri S. stáli dvaja muži, opýtal sa, či je s nimi všetko v poriadku a či volali záchranku. Povedali mu, že sú v poriadku a že teraz volajú záchranku. Potom si od nich vypýtal výstražný trojuholník, ktorý vyložil do jazdného pruhu, kde boli úlomky z áut. Neskôr si všimol aj tú skutočnosť, že v tom K., ktorý bol na streche, leží jeden muž, neskôr sa dozvedel, že išlo o poškodeného F., toho muža nepoznal, a upozornil týchto mladých mužov, aby ho nevyťahovali z K., aby mu viac neublížili. Tento svedok tiež videl kamión, ktorý prichádzal od Lučenca a išiel dosť rýchlo a musel prejsť do protismeru, lebo neskoro spozoroval prekážku vo svojom jazdnom pruhu, ale priamym svedkom nehody nebol. Nevedel popísať tú skutočnosť, že ako došlo k dopravnej nehode, ale trval na tom, že keď prišiel na miesto nehody, tak tam bola hustá hmla. Potom tam prišli policajti, začali riadiť premávku a svedok nastúpil do svojho vozidla a pokračoval v ceste do Rimavskej Soboty.

Na novom hlavnom pojednávaní v rámci doplnenia dokazovania v zmysle uznesenia krajského súdu tento svedok v plnom rozsahu vypovedal v rovnakých podstatných súvislostiach tak ako na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní a jeho svedecká výpoveď nepriniesla žiadne nové skutočnosti v tejto trestnej veci.

Svedok a poškodený M. F., t.č. už nebohý, v prípravnom konaní vo svojej výpovedi z 20.01.2016 vypovedal, že dňa 15.08.2014 viedol osobné motorové vozidlo značky I. K. N. farby a išiel z Ožďan do Rimavskej Soboty. V to ráno bola hustá hmla, preto mal rozsvietené stretávacie svetlá vpredu aj vzadu, aj hmlové svetlá. Ako prichádzal ku križovatke ciest rýchlostnej cesty R2 a odbočky na Babin Most, po ktorej išiel so svojím vozidlom, tak tam bola ešte hustejšia hmla ako keď išiel z domu. Podľa jeho názoru mu cesta trvala asi 15 minút z domu po križovatku. Keď prišiel z vedľajšej cesty ku križovatke,

zastavil vo svojom jazdnom pruhu pred priečnou bielou čiarou, odkiaľ mal rozhľad na obe strany hlavnej cesty. Pozrel sa na obe strany, či po hlavnej ceste nejdú nejaké vozidlá. Sprava videl prichádzať nejaké vozidlo, boli to svetlá tohto vozidla, počkal, aby toto vozidlo prešlo, zľava prichádzalo jedno vozidlo, ale toto vozidlo dalo smerovku a odbočilo na vedľajšiu cestu, odkiaľ on prichádzal, potom sa ešte raz pozrel doprava na smer od Lučenca, odkiaľ nevidel prichádzať žiadne vozidlo, začal vychádzať na hlavnú cestu smerom na Rimavskú Sobotu, pohl sa a keď bol zadeliacou čiarou už na hlavnej ceste, zaradil dvojku, ako auto v jazdnom pruhu už smerovalo na Rimavskú Sobotu, zaradil trojku. Keď sa nachádzal už na hlavnej ceste v jazdnom pruhu smerom na Rimavskú Sobotu, v ľavom spätnom zrkadle uvidel rýchlo sa približujúce svetlá auta. Tieto svetlá sa približovali ku nemu po ľavej ruke, pripadalo mu to zvláštne, že v takej hustej hmle ide auto tak rýchlo, lebo viditeľnosť na tomto úseku cesty bola max. podľa poškodeného 50 metrov. Potom, ako sa obzrel doľava, žiadne auto vedľa seba nevidel, ktoré by ho predbiehalo, otočil hlavu dopredu, ani pred sebou nevidel žiadne vozidlo a potom pocítil zozadu silný náraz a prebral sa až v nemocnici. Na záver dodal, že predtým ako vošiel do križovatky, sa riadne presvedčil, že či mu nejaké vozidlá nejdú po hlavnej ceste, tak ako to už vyššie vypovedal, pri dopravnej nehode utrpel zranenia ako sú uvedené v znaleckom posudku a uplatnil aj náhradu škody za tieto zranenia. Na záver dodal, že jeho auto bolo v dobrom technickom stave, auto malo platné STK aj emisnú kontrolu, v minulosti pracoval ako vodič kamiónovej dopravy, mal najazdených veľa km bez vážnych nehôd. Podľa vyjadrenia poškodeného tento sa pokladal za skúseného vodiča.

Svedkyňa - zástupkyňa poškodenej strany G. N.Á. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ako zástupkyňa zdravotnej poisťovne Union zdravotná poisťovňa a.s., Bratislava, uplatnila nárok na náhradu škody a žiadala nahradiť liečebné náklady za poistenca M. F. vo výške 1.889,93 € ako vynaložené náklady za poskytnutie zdravotnej starostlivosti v dôsledku zavineného protiprávneho konania voči tomuto poistencovi a tento nárok uplatnila proti obžalovanému.

Svedok Mgr. L. G., ktorý vypracoval zápisnicu o ohliadke miesta dopravnej nehody, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na miesto nehody prišiel okolo 7:20 hod., kedy bola ešte hustá hmla, ale v čase zhotovenia prvej fotografie okolo 7:28 hod. t.j. keď robil fotografie z miesta činu, hmla už bola jemná a tento svedok presne nezisťoval, kedy došlo k dopravnej nehode a na mieste činu si urobil len poznámky a fotografie a zápisnicu o ohliadke miesta dopravnej nehody napísal podľa svojich poznámok už na policajnom oddelení. Ani tento svedok sa nevedel vyjadriť k tej skutočnosti, aká hustá hmla bola v čase, keď sa dopravná nehoda stala, lebo tam nebol prítomný.

Z klimatického posudku na čl. 174 vyplýva, že v čase, keď sa mala dopravná nehoda stať 15.8.2014, okolo 7. 00 a 7.10 hod. na trase Lučenec-Rimavská Sobota, Ožďany, časť Babin Most v uvedenom termíne bola veľká oblačnosť bez zrážok, teplota vzduchu dosahovala 12,5 až 13,5 °C. Relatívna vlhkosť vzduchu bola 93-95 %. Prúdenie vzduchu bolo slabé okolo 1m.s-1. Slovenský hydrometeorologický ústav nepozoruje stav cestných komunikácií. Na antropogénne neovplyvnenom teréne bol povrch pôdy vlhký. V dôsledku vysokej vlhkosti vzduchu a stagnácie vzduchových hmôt v nočných a ranných hodinách najmä v nižšie položených oblastiach sa lokálne vytvárala mierna hmla, resp. dymno. Výskyt hmly na zrážkovej stanici Ožďany 2,5 km od lokality Babin Most nebol zaznamenaný. Na uvedenom klimatickom posudku SHMÚ v Bratislave zotrval na tomto vyjadrení a ich nová správa sa nachádza na čl. 526 a vzhľadom na uvedené skutočnosti uviedli, že ani v prípadnom výsluchu ich zástupcu by sa súd nedozvedel žiadne nové skutočnosti, lebo zotrvali na písomnom klimatickom posudku, ktorý sa nachádza na čl. 174 v spise.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo odvetvie chirurgia vyplýva, že poškodený M. F. utrpel zranenia, a to pomliaždenie mozgu ľahkého stupňa s drobnými krvácami do mozgovej kôry v čelovo, temenej oblasti a v podpalučnicovom krvácaním menšieho rozsahu, ktoré si nevyžiadalo operačnú liečbu, pomliaždenie pľúc obojstranne ľahkého stupňa s malým výpotkom v pravej pohrudničnej dutine, natiahnutie a pomliaždenie hrudnej chrbtice v oblasti Th9-10 s poškodením pozdĺžneho predného väzu chrbtice s dobou liečenia 109 dní, závažné ovplyvnenie obvyklého spôsobu života do 10 týždňov. Z doplnku tohto znaleckého posudku vyplýva, že bodovo boli ohodnotené tieto zranenia na 115 bodov.

Po doplnení dokazovania v zmysle uznesenia krajského súdu súd pribral do konania nového znalca, a preto predchádzajúci znalecký posudok z odvetvia nehôd v cestnej doprave vypracovaný O.. F.. F. E. ako aj jeho doplnky a jeho výpovede z hlavných pojednávaní nebral v úvahu, lebo sa jednalo o také dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom v zmysle Trestného poriadku.

Znalec F. Z. V. v znaleckom posudku aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, ktorý znalecký posudok bol vypracovaný na základe žiadosti obžalovaného a jeho obhajcu, uviedol, že z technického hľadiska príčinou vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča I. K. t.j. poškodeného, ktorý uskutočnil vjazd z cesty označenej ako vedľajšia cesta, na cestu označenú ako hlavná cesta, takým spôsobom, že vodič vozidla S. jazdiaci po hlavnej ceste nemal možnosť zrážke zabrániť nielen z rýchlosti, ktorou viedol vozidlo (106 - 112km/hod.), ale ani za predpokladu, že by jazdil rýchlosťou primeranou rozľahu 100 metrov t.j. rýchlosťou 90 km/hod. a reagoval včas intenzívnym brzdením vozidla. Vodič vozidla I. K. nedal prednosť jazde vodičovi vozidla S. a to nielen k rýchlosti, ktorou viedol vodič vozidlo S., ale ani k rýchlosti primeranej rozľahu na 100 metrov. Znalec vychádzal vo svojich záveroch, že toto bolo spôsobené tým, že v čase rozjazdu vozidla I. K. bolo vozidlo S. vo väčšej vzdialenosti ako bol rozľahad. Uvedené platí aj za predpokladu, že by vodič viedol vozidlo S. rýchlosťou 97 km/hod. (v čase začiatku rozľahu vozidla I. by bolo vozidlo S. jazdiace rýchlosťou 97 km/hod. vo vzdialenosti viac ako 160 metrov pred miestom zrážky). Ak by vodič vozidla I. K. sledoval situáciu zo smeru, odkiaľ prichádzalo vozidlo S., potom mohol vodič vozidla VW v čase 3,2 sek. pred zrážkou rozpoznať blížiacu sa vozidlo S. po ceste R2 a mohol prerušiť vjazd na cestu R2. V čase 3,2 sek. pred zrážkou sa vozidlo I. ešte nachádzalo na vedľajšej ceste. Znalec záverom tohto znaleckého posudku uviedol, že bol riešený len variant priebehu nehodového deja pre rozľahad vodičov hmla na vzdialenosť 100 metrov. Technickými výpočtami sa nedá zistiť, aký bol skutočný rozľahad vodičov v čase, keď došlo k dopravnej nehode. Už ostatné vzdialenosti znalec v tomto znaleckom posudku neriešil, pokiaľ sa týka rozľahadnosti nižšej ako 100 metrov resp. vyššej ako 100 metrov.

Zo zápisu o dychových skúškach vyplýva, že ani u obžalovaného ani u poškodeného nebol zistený alkohol po vykonaní dychovej skúšky po dopravnej nehode.

Zo znaleckého posudku č. 5/2019 z odboru doprava cestná, ktorý vypracoval znalec F. L. G., tento znalecký posudok sa nachádza v spise čl. 426-525 aj s prílohami, vyplýva, že pre posúdenie možnosti odvrátenia zrážky zo strany vodiča vozidla I. t.j. poškodeného, z technického hľadiska je možné uviesť, že vodič vozidla prichádzal zo smeru, kde mu dopravné značenie prikazovalo dať prednosť v jazde. Z uvedeného je zrejmé, že sa o možnosti vjazdu na hlavnú cestu presvedčil v zmysle príkazu značky pred priečnou plnou čiarou. Následne po druhom obzretí sa do prava v smere jazdy vozidla S. už realizoval vjazd bez prerušenia s radením rýchlostných stupňov. V čase rozjazdu vozidla I. sa vozidlo S. nachádzalo vo vzdialenosti cca 173 metrov pred miestom zrážky a pohybovalo sa rýchlosťou cca 106,7 km/hod. V tejto vzdialenosti nemal možnosť pozorovať vozidlo pri dohľadnosti 100 metrov ani jeden z vodičov.

Zrážke by dokázal vodič vozidla I. zabrániť tak, že by rozdielne od uvádzaného pozretia vpravo pred priečnou čiarou toto urobil ešte najneskôr pred hranicou križovatky, kde by mal už technicky možnosť vidieť prichádzajúce vozidlo po hlavnej ceste, ktoré sa v danom momente nachádzalo vo vzdialenosti cca 54 metrov pred miestom zrážky pri dohľadnosti 100 metrov. Pri dohľadnosti 50 metrov by vozidlo zaregistroval tesne pred prerušovanou čiarou hranice križovatky. Pri dohľadnosti 30 metrov by vozidlo prichádzajúce sprava za podmienok najpravdepodobnejšieho priebehu kolízie pred hranicou križovatky ešte nevidel a nemal by na čo reagovať. V čase možného spozorovania vozidla by bol už šikmo na otočenie hlavy v pravom smere.

Znalec sa v znaleckom posudku vyjadril aj k posúdeniu možnosti odvrátenia zrážky zo strany vodiča vozidla S. t.j. obžalovaného. Vodič vozidla S. mohol situáciu vyhodnotiť ako kolíziu v čase 1,69 sekundy pred zrážkou. V danom okamihu bola poloha vozidla I. taká, že vodič S. mal dostatočné technické signály na to, že vzniká kolízna situácia. V danom momente sa predná časť vozidla I. nachádzala v dostatočnej vzdialenosti na rozpoznanie pohybu do vozovky (cca 0,6 metra) a zámeru vodiča vozidla I. odbočiť vľavo do smeru jazdy vozidla S..

Vodič vozidla S. by dokázal zabrániť kolízii pri reakcii v danom čase v prípade, že by sa pohyboval rýchlosťou nižšou ako 81 km/hod., reagoval by v identickom časovom intervale ako v prípade najpravdepodobnejšieho priebehu dopravnej nehody a brzdil plným brzdným spomalením. Vozidlo S. by dokázalo zastaviť bez kolízie s vozidlom I.. Uvedený spôsob zabránenia z nižšej rýchlosti vozidla S. by bol reálny za podmienky zrýchľovania vozidla I. ako pri rozbehu vozidla bez prerušenia manévru. Uvedené zabránenie platí aj pre dohľadnosť 50 metrov s reakciou vodiča tak ako je to uvedené. Pri vzdialenosti v hmla na 30 metrov by vodič vozidla S. dokázal zabrániť kolízii na vychádzajúce vozidlo v čase rozpoznanie úkonu vjazdu v prípade, že by sa pohyboval rýchlosťou nižšou ako 64 km/hod.,

reagoval by v identickom časovom intervale ako v prípade najpravdepodobnejšieho priebehu dopravnej nehody a brzdil plným brzdným spomalením. Vozidlo S. by dokázalo zastaviť bez kolízie s vozidlom I.. Uvedeným spôsobom zabránenia z nižšej rýchlosti vozidla S. by bol reálny za podmienky zrýchľovania vozidla I. ako pri rozbehu vozidla bez prerušenia manévru.

Znalec v znaleckom posudku sa vyjadril aj k technickej príčine vzniku dopravnej nehody. Technickou príčinou dopravnej nehody sú tie prvky nehodového deja, ktoré vznikli v rozpore s technickým výkladom pravidiel cestnej premávky a ktoré buď vyvolali krízovú situáciu, alebo znemožnili zabrániť dopravnej nehode.

Pri vodičovi vozidla S. t.j. obžalovaného boli v technike jazdy zistené nesprávne prvky spočívajúce v prekročení rýchlosti priranej rozľadu z pohľadu rozľadových pomerov v dôsledku rannej hmly. Pri rozľade 100 metrov, kde reakcia na vozidlo I. pri rozpoznaní úkonu bola na vzdialenosť vozidiel 42 metrov a ani dodržanie správnej techniky jazdy vodiča S. by nezabránilo kolízii. Pri rozľadových pomeroch nižších t.j. 50 metrov a 30 metrov by nenáhlým brzdením z priranej rýchlosti dokázal zrážke zabrániť, t.j. vodič vozidla I. - poškodený by mu nevytvoril prekážku náhlu.

U vodiča I. bol zistený nesprávny prvok, ktorým bolo to, že uskutočnil vjazd z cesty označenej ako vedľajšia cesta na cestu označenú ako hlavná takým spôsobom, že vodič vozidla S. nemal možnosť zabrániť zrážke ani správnou technikou jazdy. Vodič vozidla I. vytvoril prekážku náhlu ako k rýchlosti vypočítanej na začiatku reakcie ako aj k rýchlosti priranej rozľadu 98,8 km/hod.

Na základe uvedeného je možné konštatovať, že z technického hľadiska príčinného vzniku dopravnej nehody bola pri rozľade 100 metrov nesprávna technika jazdy vodiča I., ktorý uskutočnil vjazd na hlavnú cestu takým spôsobom, že vodič vozidla S. jazdiaci po hlavnej ceste nemal možnosť zrážke zabrániť ani z rýchlosti, ktorou viedol vozidlo t.j. 106,7 km/hod., ani z rýchlosti priranej rozľadu t.j. rýchlosti 98,8 km/hod., ak by reagoval včas intenzívnym brzdením.

Uvedená situácia vznikla v dôsledku toho, že v postavení vozidla I. na začiatku úkonu, kde vozidlo stálo pred priečnou bielou čiarou na vedľajšej ceste, podľa výpovede vodiča vozidla I., kde sa presvedčil o možnosti vojsť na hlavnú cestu bolo vozidlo S. vo vzdialenosti, na ktorú nemal vodič rozľad, následne po prejdení vzdialenosti ku hranici križovatky nebol kontrolovaný priestor vpravo od smeru Lučenec, kde sa rozľadové pomery zmenili tak, že prichádzajúce vozidlo bolo viditeľné na vzdialenosť cca 50 metrov, kde začal vodič vozidla S. reagovať.

V prípade rozľadu na kratšiu vzdialenosť na 50 metrov, resp. 30 metrov, ako technickú príčinu nehody bolo možné podľa znalca hodnotiť nesprávnu techniku vodiča vozidla S., kedy jeho rýchlosť bola výrazne vyššia ako rýchlosť priraná danému rozľadu. V týchto prípadoch by pri rýchlosti priranej rozľadu, reakcii na vchádzajúce vozidlo ako bolo popísané a nenáhlom brzdení by nedošlo ku kontaktu vozidiel, kedy vozidlo I. by opustilo oblasť kontaktu a vozidlo S. by zastavilo bez kolízie, t.j. vodič vozidla I. by svojim vjazdom na hlavnú cestu nevytvoril náhlu prekážku.

Na základe vykonaného dokazovania samosudca sa pri vyhodnotení všetkých dôkazov riadil základnými zásadami trestného konania a prišiel k takému záveru, že obžalovaný S. H. dňa 15.08.2014 asi okolo 07:00 h viedol osobné motorové vozidlo značky S. G., evidenčného čísla K. XXX O., rýchlosťou oscilujúcou 106 km/h, ktorá bola vyššia ako rýchlosť priraná rozľadu, po hlavnej ceste rýchlostnej komunikácii R2 v smere od mesta Lučenec na mesto Rimavská Sobota, za zníženej viditeľnosti v dôsledku hmly, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, neskoro spozoroval z vedľajšej cesty zo smeru od Babinho Mosta na obec Rimavská Sobota vychádzajúce a odbočujúce osobné motorové vozidlo značky I. K., evidenčného čísla V. XXX M., ktoré viedol M. F., došlo k zrážke prednou časťou osobného motorového vozidla S. G. do zadnej časti vozidla I. K. v pravom jazdnom pruhu komunikácie R2 v smere od obce Lučenec na obec Rimavská Sobota, vozidlo I. K. sa prevrátilo na strechu a zostalo stáť na mieste ležiacom mimo vozovku, pričom vodič vozidla I. K. M. F. utrpel zranenia, a to pomliaždenie mozgu ľahkého stupňa s drobnými krvácami do mozgovej kôry v čelovo-temennej oblasti a podpalúčnicovým krvácaním menšieho rozsahu, ktoré si nevyžadovalo operačnú liečbu, pomliaždenie pľúc obojstranne ľahšieho stupňa s malým výpotkom v pravej pohrudničnej dutine, natiahnutie a pomliaždenie hrudnej chrčtice v oblasti Th 9 - 10 s poškodením

pozdĺžneho predného väzu chrčbtice s dobou liečenia 109 dní so závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života do 10 týždňov, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov.

Z výpovedí svedkov z prípravného konania aj z hlavných pojednávaní, a to svedka Z..Z. X. a svedka F.. V. N. jednoznačne vyplýva, že v mieste dopravnej nehody v čase, keď došlo k dopravnej nehode, bola znížená viditeľnosť v dôsledku hmly v rozmedzí od 30 do 50 metrov, ako to vypovedali svojím odhadom obaja svedkovia, ako aj t.č. nebohý poškodený M. F. vo svojej výpovedi z prípravného konania z 20.01.2016 z čl. 10-16. Všetci svedkovia aj poškodený vo svojich výpovediach uviedli, že v mieste a čase nehody bola znížená viditeľnosť v dôsledku pomerne hustej hmly. Samotný poškodený vypovedal, že ako išiel autom z Ožďian po serpentínach, počas jazdy bola veľká hmla, ktorá v mieste dopravnej nehody bola dosť hustá, t.j. na tom mieste, kde chcel vchádzať na hlavnú cestu.

Svedok Z..Z. X., ktorý išiel zo smeru od Lučenca do Rimavskej Soboty, vypovedal, že bola hustá hmla už od hranice okresu Rimavská Sobota a Lučenec, čo je približne 5 km, že musel prispôbiť aj rýchlosť svojho vozidla a išiel rýchlosťou do 50 km/hod. Keď prišiel na miesto nehody, tak najskôr zbadal len úlomky na vozovke a až neskôršie samotné vozidlá a osoby vedľa vozovky a keby nezbadal tie úlomky na vozovke, možno by ani nehodu nespozoroval, lebo bola zlá viditeľnosť pre hmlu. Tú istú skutočnosť potvrdil vo svojich svedeckých výpovediach v prípravnom konaní aj na hlavných pojednávaniach aj svedok F.. V.G. N., ktorý prišiel tiež na miesto nehody už tesne po nehode.

Svedok Z. S. v prípravnom konaní najprv vypovedal, že keď išli po rýchlostnej ceste od mesta Lučenec do mesta Rimavská Sobota, keď sa rozvidnievalo, bola dosť silná hmla, na vozidle mali rozsvietené aj hmlové svetlá. Či vodič t.j. obžalovaný pred prekážkou jazdil primerane vzhľadom na poveternostné podmienky, stav vozovky a technický stav vozidla, sa nevedel vyjadriť, napriek tomu, že sedel vo vozidle obžalovaného ako spolujazdec na prednom sedadle. Oproti idúce vozidlá a ich svetlá boli viditeľné na krátku vzdialenosť vzhľadom na hustú hmlu, jazdili po rýchlostnej ceste, ale tento svedok sa nevedel vyjadriť k rýchlosti vozidla, ktoré riadil obžalovaný. Z vedľajšej cesty prichádzajúce vozidlo spozoroval na krátku vzdialenosť, lebo ho spozoroval len v tom momente, keď došlo k zrážke vozidiel. Z uvedeného vyplýva, že podľa názoru súdu musela byť v čase zrážky znížená viditeľnosť, ktorú zavinila hmla.

Na hlavnom pojednávaní tento svedok pozmenil svoju výpoveď s tým, že na mieste nehody už vedel odhadnúť viditeľnosť a že bola do 100 metrov v čase nehody, kým v prípravnom konaní túto vzdialenosť nevedel odhadnúť. Túto zmenu svojej svedeckej výpovedi nevedel primerane vysvetliť. Tento svedok ďalej vypovedal, že po nehode vystúpili z auta, obžalovaný mal volať záchranné zložky a potom sa blížili k autu, ktoré šoféroval poškodený. Obe vozidlá boli mimo vozovky. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok F.. V. N., lebo keď prišiel na miesto nehody, tak vypovedal, že jeden z vozidla S. volal záchranné zložky, a to práve obžalovaný a potom druhý z vozidla išiel k autu poškodeného. Túto skutočnosť potvrdil aj vo svojich výpovediach aj svedok Z.. Z. X.. Z uvedeného vyplýva, že obaja svedkovia prišli na miesto nehody po nehode v krátkom časovom úseku od nehody a obaja vypovedali, že tam bola zlá viditeľnosť v dôsledku hmly a to už pokiaľ sa blížili k miestu nehody 5-6 minút od miesta nehody, bola podľa ich vyjadrenia pomerne hustá hmla, teda podľa názoru súdu neobstojí obrana obžalovaného, že v čase nehody bola viditeľnosť až do vzdialenosti 100 metrov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto obžalovaný jazdil pred nehodou vzhľadom na slabú viditeľnosť vyššou rýchlosťou akou za daných podmienok mal jazdiť, čiže neprispôbil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a jeho rýchlosť nebola primeraná rozhladu, a to na rozhladnú vzdialenosť, ktorá sa v čase nehody pohybovala okolo 50 metrov podľa vyjadrenia svedkov a poškodeného, touto vyššou rýchlosťou, ktorou jazdil svojím vozidlom, nemohol zabrániť tejto dopravnej nehode, čo potvrdil aj nový znalec v záveroch znaleckého posudku 5/2019 z odboru doprava cestná, jedná sa o znalca F.. L. G., ktorý v záveroch znaleckého posudku v prípade rozhladu na kratšiu vzdialenosť t.j. na vzdialenosť na 50 metrov ako technickú príčinu nehody uviedol, že bolo možné hodnotiť nesprávnu techniku jazdy vodiča vozidla S. t.j. obžalovaného, kedy jeho rýchlosť bola výrazne vyššia ako rýchlosť primeraná danému rozhladu. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že čiastočné zavinenie dopravnej nehody má aj z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla I., lebo tento na začiatku úkonu, kde vozidlo stálo pred priečnou bielou čiarou na vedľajšej ceste, sa nepresvedčil o možnosti vojsť na hlavnú cestu po prejení vzdialenosti ku hranici križovatky, kde sa rozhladové pomery zmenili a bol by mal možnosť spozorovať prichádzajúce vozidlo po hlavnej ceste aj za takejto zníženej viditeľnosti.

Súd prišiel k takému záveru po vyhodnotení znaleckej výpovedi ako aj nového znaleckého posudku, že obžalovaný vzhľadom na zľú viditeľnosť pred dopravnou nehodou jazdil neprimeranou rýchlosťou vzhľadom na všetky poveternostné podmienky, ktoré boli zaznamenané v čase dopravnej nehody a ustálil v čase dopravnej nehody, že viditeľnosť bola okolo 50 metrov, lebo ani zo správy resp. z klimatologického posudku nevyplýva, že by sa hmla na uvedenom mieste nenachádzala, lebo v tomto klimatickom posudku, je poznačené, že sa tam hmla nachádzala, ale pokiaľ sa týka intenzity hmly, je ťažké posúdiť o akú hustú hmlu išlo a vzhľadom aj na výpoveď svedka S. L. G., ktorý prišiel na miesto nehody a potvrdil, že tam bola pomerne hustá hmla súd ustálil viditeľnosť na vzdialenosť okolo 50 metrov pri dopravnej nehode, pričom vychádzal zo svedeckých výpovedí svedkov, ktorí prišli bezprostredne po nehode na miesto činu. V danom prípade sa jedná o úsek takej cesty, kde v ranných hodinách dochádza k častým aj hustým hmľám, čo bolo zaznamenané v minulosti pri dopravných nehodách, ktoré sa stali na tomto cestnom úseku.

Na základe nového znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy aj výpovede znalca z hlavného pojednávania, aj tento znalec potvrdil tú skutočnosť, že obžalovaný vzhľadom na zníženú viditeľnosť v dôsledku hmly pred dopravnou nehodou jazdil neprimeranou rýchlosťou vzhľadom na všetky poveternostné podmienky, ktoré boli zaznamenané v čase dopravnej nehody, preto nesie zodpovednosť za vznik dopravnej nehody t.j. za technickú príčinu dopravnej nehody možno považovať rýchlosť motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný, lebo táto bola vyššia ako rýchlosť, ktorá by zodpovedala primeranému rozhľadu a rozhľadovej vzdialenosti za zníženej viditeľnosti v dôsledku hmly na uvedenom úseku cesty, kde došlo k dopravnej nehode, lebo rýchlosť jazdy vozidla obžalovaného nezodpovedala rozhľadovým pomerom na uvedenom mieste a bola vyššia ako rýchlosť primeraná danému rozhľadu.

Súd obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že išiel povolenou a primeranou rýchlosťou pred dopravnou nehodou a že nenesie vinu na vzniku dopravnej nehody hodnotil ako neopodstatnenú a nedôvodnú, lebo novým znaleckým posudkom z odboru dopravy, výpoveďou znalca F. L. G. t.j. znalca z odboru cestnej dopravy ako aj novým znaleckým posudkom a hlavne jeho závermi a po vyhodnotení všetkých svedeckých výpovedí a listinných dôkazov súd jeho obranu hodnotil ako za neopodstatnenú a nedôvodnú, ale pri záveroch tejto dopravnej nehody vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že čiastočnú mieru zavinenia na vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska malo aj konanie poškodeného, čo súd zohľadnil takým spôsobom, že obžalovanému neuložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, lebo vzhľadom na všetky okolnosti prípadu by to bolo neprimerane prísne.

Pokiaľ sa týka druhého znaleckého posudku, ktorý predložil obžalovaný a jeho obhajca aj z výpovedi znalca vyplýva, že tento znalec vychádzal len z tej skutočnosti, že riešil varianty priebehu nehodového deja len pre rozhľad vodičov v hmle na vzdialenosť 100 metrov t.j. riešil len tú variantu, ktorú predniesol v obrane obžalovaný a preto tento znalec nemohol objektívne posúdiť všetky varianty nehodového deja, a preto súd tento znalecký posudok vyhodnotil za nedostatočný vzhľadom na svedecké výpovede ako aj listinné dôkazy z miesta nehody.

Samosudca konanie obžalovaného S. H. právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zákona, lebo inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania t.j. porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, lebo svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu.

Závažnejší spôsob konania podľa § 138 písm. h) Tr. zák. je porušenie dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona a podľa názoru súdu obžalovaný porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona v § 4 ods. 1 písm. c), v § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov. Porušenie povinnosti podľa tohto zákona v § 4 ods. 1 písm. c) spočíva v tom, že vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, čo obžalovaný nerobil. Porušenie v § 16 ods. 1 tohto zákona sa jedná o rýchlosť jazdy a vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Aj uvedené ustanovenie obžalovaný porušil, lebo rýchlosť jazdy neprispôbil zmeneným poveternostným podmienkam.

Obžalovaný S. H. v mieste bydliska je charakterizovaný všeobecne, jeho pracovný posudok u nového zamestnávateľa sa v spise nenachádza. V priestupkovom konaní nemá záznam. V evidenčnej karte vodiča má tri záznamy o uložení blokovej pokuty na úseku dopravy a jeden záznam o uložení sankcie zákazu činnosti za spôsobenú dopravnú nehodu. Sankcia zákazu činnosti mu bola uložená od 13.02.2006 do 20.05.2006. Z odpisu registra trestov vyplýva, že doteraz nebol súdne trestaný.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 Tr. zák. samosudca u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Ďalej samosudca nezistil u obžalovaného žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej sadzby o jednu tretinu.

Vzhľadom k tomu, že súd nezistil u obžalovaného žiadnu príťažujúcu okolnosť, preto potom zistil, že pomer poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností je 1:0.

Samosudca vychádzajúc zo základných zásad pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. obžalovanému S. H.Q. uložil na prevýchovu a nápravu podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov a jeho výkon mu odložil na skúšobnú dobu 2 rokov. Obžalovanému neuložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, lebo po dôslednom vyhodnotení všetkých dôkazov a vzhľadom aj na okolnosti tohto prípadu, že na dopravnej nehode mal čiastočné zavinenie aj poškodený, mu súd neuložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, lebo tento trest, pokiaľ by mu bol uložený, by bol neprimerane prísny a vo veľkej miere by obmedzil aj jeho pôsobenie v terajšom zamestnaní. Podľa názoru súdu samotný podmienený trest odňatia slobody dáva dostatočnú záruku vzhľadom na doterajší život obžalovaného, že pomôže k jeho prevýchove a náprave aj bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Splnomocnenkyňa t.č. neb. poškodeného uplatnila nárok na náhradu škody, ktorý aj číselne ohraničila, ako aj zástupkyňa poškodenej strany Union zdravotnej poisťovne a.s. Bratislava uplatnila nárok na náhradu škody, ktorý tiež aj číselne presne ohraničila.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku samosudca splnomocnenkyňu neb. poškodeného ako aj poškodenú stranu s celými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces, lebo bude potrebné najprv zistiť, aká suma bude preplatená splnomocnenkyňu neb. poškodeného aj poškodenej strane zo zákonného poistenia obžalovaného a ohľadom sporných zvyškov nároku na náhradu škody bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec adhézneho konania, preto súd splnomocnenkyňu neb. poškodeného ako aj poškodenú stranu s celými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.